

T.B.M.M.

(S. Sayısı : 141)

Türk Ceza Kanununun Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı ve Adalet Komisyonu Raporu (1/441)

*T.C.
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü
Sayı : B.02.0.KKG/196-342/2695*

22.6.1999

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Önceki yasama döneminde hazırlanıp Başkanlığınıza sunulan ve İçtüzüğü'nün 77 nci maddesi uyarınca hükümsüz sayılan ilişik listede adları belirtilen kanun tasarılarının yenilenmesi Bakanlar Kurulunca uygun görülmüştür.

Gereğini arz ederim.

*Bilent Ecevit
Başbakan*

11818 Türk Ceza Kanununun Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı

*T.C.
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü
Sayı : B.02.0.KKG.0.1/1101-896/5039*

3.9.1998

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 14.8.1998 tarihinde kararlaştırılan "Türk Ceza Kanununun Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

*Mesut Yılmaz
Başbakan*

GENEL GEREKÇE

İşkenceye ve Diğer Zalimane; Gayriinsanî veya Küçültücü Muamele veya Cezaya Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin 1 inci maddesinin (1) numaralı fıkrasında "işkence" terimi, "bir şahsa veya bir üçüncü şahsa, bu şahsın veya üçüncü şahsın işlediği veya işlediğinden şüphe edilen bir fiil sebebiyle, cezalandırmak amacıyla bilgi veya itiraf elde etmek için veya ayırım gözeten herhangi bir sebep dolayısıyla, bir kamu görevlisinin veya bu sıfatla hareket eden bir başka şahsın teşviki veya rızası veya muvafakatiyle uygulanan fizikî veya manevî ağır acı veya ıstırap veren bir fiil" olarak tanımlanmış; ancak bunun "yalnızca yasal müleyhidelerin uygulanmasından doğan, tabiatında olan veya arzı olarak husule gelen acı ve ıstırap" içermediği belirtilmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 17 nci maddesine göre, "Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tabi tutulamaz."

Gerek Anayasamızda, gerek insan haklarına ilişkin uluslararası hukuk kurallarında insanlık suçu olarak kabul edilen işkence ve kötü muamelelerin önlenmesi için Türk Ceza Kanununun konuya ilişkin 243 ve 245 inci maddeleri ile bu suçların gizlenmesinin önüne geçmek için aynı Kanunun 354 üncü maddesinde değişiklik yapılması zorunluğu duyulmuştur.

Bu çerçevede içinde Türk Ceza Kanununun 243 üncü maddesinde işkence suçu genişletilerek yeniden düzenlenmiş ve cezası artırılmıştır. Aynı biçimde 245 inci maddede öngörülen ceza da artırılmaktadır.

Türk Ceza Kanununun 354 üncü maddesinde yapılan değişiklikle de cezalar artırılmakta; bu arada gerçeğe aykırı belgenin işlenmiş bir suçu yahut işkence veya diğer zalimane davranışların delillerini gizlemek veya bu delilleri yok etmek için düzenlenmiş olması hali, ağırlaştırıcı sebep olarak kabul edilmektedir.

Tasarı, caydırıcı nitelikteki yeni hükümleriyle insan haklarının korunmasını daha etkili bir şekilde sağlayacaktır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. – Anayasanın 17 nci maddesinin üçüncü fıkrasında "Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyeti ile bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tabi tutulamaz" hükmüne yer verilmiştir. Bir kişide şiddetli fizikî veya ruhî ıstırap husule getirmek için kasten uygulanan her türlü eylem işkencedir.

Türk Ceza Kanununun yürürlükteki 243 üncü maddesinde sadece mahkemeler ve meclisler başkanı ve üyeleri ile sair hükümet memurlarınca maznuna çıkmış söylenecek için işkence edilmesi cezalandırılmıştır. Yapılan değişiklikle memur veya diğer kamu görevlilerince mağdura, şahsî davacıya, davaya katılana, tanıklara, hatta olayı ihbar etmek isteyen kimselere işkence edilmesi veya zalimane veya gayriinsanî veya haysiyet kırıcı muamele yapılması suç olarak cezalandırıldığı gibi; işkence suçunun cezası da ağırlaştırılmıştır.

Madde 2. – Türk Ceza Kanununun 245 inci maddesi, zor kullanma yetkisine sahip olan memurlarla tüm zabıta ve ihzar memurlarının görevlerini icra veya amirlerinin emirlerini yerine getirme sırasında kanun ve nizamların dışına çıkarak kişilere kötü muamele yapmalarını veya cismen eza vermelerini, darp veya cerh eylemlerini cezalandırmaktadır. Ancak, bu fiil için öngörülen üç senelik tavan ceza yeterli görülmediğinden, bu ceza beş seneye çıkarılmıştır.

Madde 3. – Tasarının bu maddesiyle Türk Ceza Kanununun 354 üncü maddesindeki fıkraların sıralaması yeniden düzenlenmekte ve maddedeki ceza miktarları artırılmak suretiyle caydırıcı olmaları sağlanmaktadır.

Maddeye ayrıca yeni bir fıkra eklenmek suretiyle; hekim, eczacı, sağlık memuru veya diğer bir sağlık mesleği mensubu tarafından gerçeğe aykırı olarak işlenmiş olan bir suçu veya işkence veya gayriinsanî diğer fiillerin delillerini gizlemek veya bu delilleri yok etmek için gerçeğe aykırı belge düzenlenmesi, ağırlaştırıcı sebep olarak cezalandırılmıştır. Önerilen bu hükümlerle insan hakları ihlallerine karşı gerekli tedbirlerden biri daha alınmış olmaktadır.

Madde 4. – Yürürlük maddesidir.

Madde 5. – Yürütme maddesidir.

Adalet Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Adalet Komisyonu

Esas No. : 11441

Karar No. : 8

11.8.1999

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Komisyonomuzun 5.8.1999 tarihli 7 nci birleşiminde görüşülerek, geneli üzerindeki görüşmeleri tamamlanan ve maddelerine geçilmesi kabul edilen, ancak maddelerinin ayrıntılı bir biçimde incelenerek düzenlenmesi için alt komisyona havale edilen Türk Ceza Kanununun Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı, Komisyonomuzun 10.8.1999 tarihli 8 inci birleşiminde Adalet Bakanı Sayın Prof. Dr. Hikmet Sami Türk, Devlet Bakanı Sayın M. Ali İrtemçelik'in, Adalet ve İçişleri Bakanlıkları ile Jandarma Genel Komutanlığı temsilcilerinin de katılmalarıyla incelenip görüşülmüştür.

Alt Komisyon raporu ve metni üzerinde yapılan görüşmeler sonunda, Alt Komisyon metni oylanmış, ancak görüşmelerin Tasarı metni esas alınarak yapılmasına karar verilmiştir.

Tasarının çerçeve 1 inci maddesiyle değiştirilmesi öngörülen Türk Ceza Kanununun 243 üncü maddesinin birinci fıkrasına yapılan ilave ile fıkra metninde sayılan sebepler arasına "diğer herhangi bir sebep" de dahil edilmiştir.

Tasarının 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Tasarının çerçeve 3 üncü maddesi ile değiştirilmesi öngörülen Türk Ceza Kanununun 354 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki "kullanan" kelimesinin başına "bilerek" kelimesi ilave edilerek çerçeğe aykırı olarak düzenlenmiş bir belgeyi kullanan kimsenin bunu bilerek kullanması gerektiği hususuna açıklık getirilmiştir.

Tasarının yürürlüğü ilişkin 4 ve yürütmeye ilişkin 5 inci maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Gerek Anayasamızda, gerek insan haklarına ilişkin uluslararası hukuk kurallarında insanlık suçu olarak kabul edilen işkence ve kötü muamelelerin önlenmesi için Türk Ceza Kanununun konuya ilişkin 243 ve 245 inci maddeleri ile bu suçların gizlenmesinin önüne geçmek için aynı Kanunun 354 üncü maddesinde değişiklik yapan ve caydırıcı nitelikteki yeni hükümleriyle insan haklarının korunmasını daha etkili bir şekilde sağlayacak olan Tasarının, biran önce kanunlaşmasını uygun gören Komisyonomuz, İttüdüğün 52 nci maddesi gereğince, Genel Kurulda öncelikle görüşülmesine oybirliği ile karar vermiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere saygı ile arz olunur.

Başkan
Emin Karaa
Kütahya
Sözcü
Mehmet Nacar
Kilis
(İmzada bulunamadı)
Üye
Adnan Fatih Özdemir
Adana

Başkanvekili
Turhan Tayan
Bursa
Kâtip
Mustafa İlmen
Edirne

Üye
Dengir Mir Mehmet Fırat
Adıyaman
(İmzada bulunamadı)

Üye
Ramazan Toprak
Aksaray
Üye
Ali Arabacı
Bursa
(1 inci maddeye karşı oyum vardır.)

Üye
Beyhan Aslan
Denizli
Üye
Mehmet Sadri Yıldırım
Eskişehir
Üye
İsmail Aydınlı
İstanbul

Üye
Nazire Karakuş
İstanbul
(Toplantıya katılmadı)
Üye
Sevgi Esen
Kayseri
(Toplantıya katılmadı)

Üye
İsmail Çevik
Nevşehir
Üye
Yaşar Topçu
Sinop

Üye
Aydın Gökmen
Balıkesir
Üye
Yasin Hatiboğlu
Çorum
(Söz hakkım baki muhalefet şerhim eklidir)

Üye
Mustafa Kemal Aykurt
Denizli
Üye
Süleyman Turan Çirkin
Hatay
Üye
A. Nazlı Hıcaç
İstanbul
(İmzada bulunamadı)

Üye
Edip Özbaş
Kahramanmaraş

Üye
Cemal Özbilen
Kırklareli

Üye
Yekta Açıköz
Samsun

Üye
Yahya Akman
Şanlıurfa
(Söz hakkım saklıdır)

Üye
Kamer Genç
Tunceli

ADALET KOMİSYONU SAYIN BAŞKANLIĞINA

Konu: 29.6.1999 tarih ve 1/441 havale sayılı Kanun Tasarısının kabul edilen şekline karşı muhalefet gerekçem

Muhalefetime konu tasarı TCK'nun 243, 245 ve 354 maddelerinin yeniden düzenlenmesine dairdir.

Bu düzenlemelerle "işkence"nin önlenmesi hedeflenmektedir.

Hedef doğrudur. Çünkü: Hiçbir gerekçe, ya da bahane, işkenceyi savunulur kılamaz, meşrû saydıramaz.

Zira işkencenin muhatabı insan ve insanın hayati önemi haiz değerleridir.

Milletimizin bin yıllık tarihi insana, insanın hayatına verdiği öneme dair sayısız örneklerle doludur.

Uluslararası düzenlemeler de, işkenceye karşı gerekli tedbirleri almıştır. Ne var ki, bu tedbirlerin, ülkemiz açısından "yeterli" olduğunu söylemek kolay değildir. Esasen, bu eksiği gidermek için işbu tasarı sevk edilmiş olmalıdır.

Medeni, hukuka saygılı her ülkenin insan unsuruna büyük önem atfettiği bilinmektedir.

Esasen, özellikle temel insan hakları hususunda uluslar ayrımı gücünü yitirmiş birlik ve beraberliğe yönelinmiştir.

İkinci Cihan Harbinden bu yana insani değerlere daha ziyade önem verilerek, hukuk kurallarına insan ve insani değerlerden yana kuvvet kazandırılmıştır.

Mesela:

1. Bizim de 3441 sayılı Kanunla onaylayarak iştirak ettiğimiz Birleşmiş Milletler Sözleşmesi işkenceyi, zâlimane muameleyi, haysiyet kırıcı eylemi yasaklamıştır.

2. İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinin 5 inci maddesinde şu hükme yer verilmiştir: Hiç kimse işkenceye, zâlimane, gayri insani, haysiyet kırıcı cezalara veya muamelelere tabî tutulamaz.

3. 6366 sayılı yasayla bizim de onaylayarak iştirak ettiğimiz "Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi"nin 3 üncü maddesinde şu hükme yer verilmiştir: "Hiç kimse işkenceye, gayri insani yahut haysiyet kırıcı ceza veya muameleye tabî tutulamaz.

4. İş hukuk düzenlemelerimizde de işkenceyi önlemeye yönelik tedbirler alınmak istenilmiş ancak kifâyetsiz kalmıştır.

5. Gerçi Anayasanın 17 nci maddesinde: "herkes yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir.

Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tabî tutulamaz" hükmüne yer verildiği; TCK'nun 243 ve müteakip maddelerinde de efrada karşı irtikap olunacak su-i muameleler yasaklanmak istenildiği halde yeterli olmadıkları toplumsal hayatın gidişatından açıkça anlaşılmaktadır.

Modern hukuk kuralları, medeni toplumlar işkenceyi insanlık suçu saymış, haklılığı iddiasının dayandırıldığı hiçbir gerekçeye iltifat etmemiştir.

1876 tarihli Teşkilât-ı Esasiyye Kanun 26., 1924 Anayasa 73., 1961 Anayasasının 14., halen merfî Anayasanın ise 17 nci maddesinde işkence her şekliyle yasaklanmıştır.

Bir kötülüğü önlemenin yolu elbette tek başına hukukî düzenleme değildir. Toplumsal eğitim, yitceltilmiş kültürel seviyedir.

Ancak gene de; önleyici, caydırıcı cezalandırıcı tedbirlere de ihtiyaç vardır.

Komisyonumuzun kabul ettiği şekliyle bu tasarı muksadın husulüne yeterli değildir.

Arz ve teklif ettiğim önergelerden her ne kadar ikisi komisyonca kabul edilmemişse de tasarının caydırıcılık niteliği kazanmasına yeterli olduğu söylenemez.

Eksikliklerin, Genel Kurul Çalışmaları esnasında tadil teklifleriyle giderilebileceği ümidimi muhafaza etmekteyim.

Bu sebeple Tasarıya muhalifim; tadil teklifi verme, söz söyleme hakkımı mahfuz tutuyorum. Saygılarımla.

10.8.1999

Yasin Hatiboğlu
Çorum

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

TÜRK CEZA KANUNUNUN BAZI MADDELERİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1. — 1.3.1926 tarihli ve 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 243 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bir kimseye cürümlerini söyletmek, mağdurun, şahsî davacının, davaya katılan kimsenin veya bir tanığın olayları bildirmesini engellemek, şikâyet veya ihbarda bulunmasını önlemek için yahut şikâyet veya ihbarda bulunması veya tanıklık etmesi sebebiyle işkence eden veya zalimane veya gayriinsanî veya haysiyet kırıcı muamelelere başvuran memur veya diğer kamu görevlilerine sekiz yıla kadar ağır hapis ve sürekli veya geçici olarak kamu hizmetlerinden mahrumiyet cezası verilir.”

MADDE 2. — Türk Ceza Kanununun 245 inci maddesinin birinci cümlesindeki “üç seneye kadar hapis” ibaresi, “beş seneye kadar hapis” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3. — Türk Ceza Kanununun 354 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 354. — Hekim, eczacı, sağlık memuru veya diğer bir sağlık mesleği mensubu, Hükümetçe emniyet ve itimat olunacak bir belgeyi hatır için gerçeğe aykırı olarak verir ise, altı aydan iki yıla kadar hapis ve yitirmilyon liradan üçyüzmilyon liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır. Gerçeğe aykırı olarak düzenlenmiş böyle bir belgeyi kullanan kimse hakkında dahi aynı ceza tertip olunur.

Eğer bu gibi gerçeğe aykırı bir belgeye dayanılarak, sinir ve akıl hastalıkları kurumlarına kabul ve orada ikamete mecbur edilmesi gerekmeyen bir kimse bu kurumlara kabul ve orada ikamete mecbur edilir veya başkaca fahiş bir zarar meydana gelir ise, failin göreceği ceza iki yıldan dört yıla kadar haptistir.

Eğer birinci fıkrada yazılı fiil, failin kendisine yahut başkasına verilmiş veya vaat ve temin olunmuş para ve sair menfaat karşılığında işlenmiş ise, failin göreceği ceza üç yıldan beş yıla kadar haptistir. Eğer düzenlenen belgeden ikinci fıkrada yazılı olan fahiş zarar meydana gelmiş ise, faille verilecek ceza dört yıldan altı yıla kadar haptistir.

ADALET KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

TÜRK CEZA KANUNUNUN BAZI MADDELERİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1. — 1.3.1926 tarihli ve 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 243 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bir kimseye cürümlerini söyletmek, mağdurun, şahsî davacının, davaya katılan kimsenin veya bir tanığın olayları bildirmesini engellemek, şikâyet veya ihbarda bulunmasını önlemek için yahut şikâyet veya ihbarda bulunması veya tanıklık etmesi veya diğer herhangi bir sebeple işkence eden veya zalimane veya gayriinsanî veya haysiyet kırıcı muamelelere başvuran memur veya diğer kamu görevlilerine sekiz yıla kadar ağır hapis ve sürekli veya geçici olarak kamu hizmetlerinden mahrumiyet cezası verilir.”

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi Komisyonunuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Türk Ceza Kanununun 354 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 354. — Hekim, eczacı, sağlık memuru veya diğer bir sağlık mesleği mensubu, Hükümetçe emniyet ve itimat olunacak bir belgeyi hatır için gerçeğe aykırı olarak verir ise, altı aydan iki yıla kadar hapis ve yitirmilyon liradan üçyüzmilyon liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır. Gerçeğe aykırı olarak düzenlenmiş böyle bir belgeyi bilerek kullanan kimse hakkında dahi aynı ceza tertip olunur.

Eğer bu gibi gerçeğe aykırı bir belgeye dayanılarak, sinir ve akıl hastalıkları kurumlarına kabul ve orada ikamete mecbur edilmesi gerekmeyen bir kimse bu kurumlara kabul ve orada ikamete mecbur edilir veya başkaca fahiş bir zarar meydana gelir ise, failin göreceği ceza iki yıldan dört yıla kadar haptistir.

Eğer birinci fıkrada yazılı fiil, failin kendisine yahut başkasına verilmiş veya vaat ve temin olunmuş para ve sair menfaat karşılığında işlenmiş ise, failin göreceği ceza üç yıldan beş yıla kadar haptistir. Eğer düzenlenen belgeden ikinci fıkrada yazılı olan fahiş zarar meydana gelmiş ise, faille verilecek ceza dört yıldan altı yıla kadar haptistir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Eğer gerçeğe aykırı belge, işlenmiş bir suçu yahut işkence, zalimane veya gayriinsanî diğer fiillerin delillerini gizlemek veya bu delilleri yok etmek için düzenlenmiş ise faile verilecek ceza, dört yıldan sekiz yıla kadar haptir.

Her halde bu cezalar ile birlikte birinci fıkradaki ağır para cezası, ikinci ve üçüncü fıkradaki hallerde iki kat, dördüncü fıkradaki halde üç kat olarak hükmolunur.

Gerçeğe aykırı belge düzenlenmesi için para veren veya vaat eden yahut menfaat temin veya vaat eden kimse hakkında dahi bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası hükmolunur ve veriliş alınan para ve sair eşya da müsadere edilir."

MADDE 4. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

A. Mesut Yılmaz

Başbakan

Dev. Bakanı ve Başb. Yard.

B. Ecevit

Devlet Bakanı

G. Taner

Devlet Bakanı

Y. Seçkiner

Devlet Bakanı

Prof. Dr. H. S. Türk

Devlet Bakanı

R. Serdaroğlu

Devlet Bakanı V.

H. Uluğbay

Devlet Bakanı

Dr. İ. Çelebi

Devlet Bakanı

R. Şahin

Devlet Bakanı

C. Kavak

Devlet Bakanı

R. K. Yücelen

Devlet Bakanı

M. Batallı

İçişleri Bakanı

K. Aktaş

Maliye Bakanı

Z. Temizel

Bayındırlık ve İskân Bakanı

Y. Topçu

Ulaştırma Bakanı

A. A. Denizolgun

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

Prof. Dr. N. Çağan

Enerji ve Tabii Kay. Bakanı

M. C. Ersümer

Turizm Bakanı

İ. Gürdal

Çevre Bakanı

Dr. İ. Aykut

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Eğer gerçeğe aykırı belge, işlenmiş bir suç yahut işkence, zalimane veya gayriinsanî diğer fiillerin delillerini gizlemek veya bu delilleri yok etmek için düzenlenmiş ise faile verilecek ceza, dört yıldan sekiz yıla kadar haptir.

Her halde bu cezalar ile birlikte birinci fıkradaki ağır para cezası, ikinci ve üçüncü fıkradaki hallerde iki kat, dördüncü fıkradaki halde üç kat olarak hükmolunur.

Gerçeğe aykırı belge düzenlenmesi için para veren veya vaat eden yahut menfaat temin veya vaat eden kimse hakkında dahi bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası hükmolunur ve veriliş alınan para ve sair eşya da müsadere edilir."

MADDE 4. — Tasarının 4 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 5. — Tasarının 5 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

Millî Sav. Bak. ve Başb. Yard.

İ. Sezgin

Devlet Bakanı

H. Özkan

Devlet Bakanı

İ. Saygın

Devlet Bakanı

Prof. Dr. S. Yıldırım

Devlet Bakanı

M. Güldere

Devlet Bakanı

Prof. Dr. A. Andıcan

Devlet Bakanı

M. Yılmaz

Devlet Bakanı

B. Kara

Devlet Bakanı

E. Aşık

Devlet Bakanı

H. Gemici

Adalet Bakanı

H. Denizkurdu

Dışişleri Bakanı

İ. Cem

Millî Eğitim Bakanı

H. Uluğbay

Sağlık Bakanı

H. İ. Özsoy

Tarım ve Köyşleri Bakanı

M. Taşar

Sanayi ve Ticaret Bakanı

Y. Erez

Kültür Bakanı

İ. Talay

Orman Bakanı

E. Taranoğlu